

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Grumeza Ivan xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2018 - 17.12.2018;

Instanța de apel: 28.01.2019 - 27.03.2019;

Instanța de recurs: 14.06.2019 - 07.08.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 17 decembrie 2018, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Grumeza Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, fără amendă;

- art. 349 alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt, că Grumeza Ivan, la 15 mai 2018, aproximativ la ora 14:00, aflându-se împreună cu o altă persoană în preajma gospodăriei sale, din xxxxx, ambii în stare de ebrietate produsă de alcool, acționând din interes material, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, știind că Boboc Alic, xxxxx, posedă asupra sa sume bănești, deoarece recent a primit pensia la poșta din sat și folosindu-se de faptul,

că acesta este în vârstă înaintată și nu are capacitatea de a se autoapăra, l-au ademenit în ograda gospodăriei lui Grumeza Ivan, unde ultimul aplicând violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, manifestată prin îmbrâncirea victimei, i-a verificat conținutul buzunarelor, după care depistând în buzunarul drept al scurtei, bani în sumă de 740 lei, în mod deschis i-au sustras. Apoi, Grumeza Ivan i-a aplicat lui Boboc Alic o lovitură cu pumnul în spate de la care ultimul a căzut jos, iar cealaltă persoană, din motiv că victima chema în ajutor, i-a mai aplicat și o lovitură cu palma în regiunea umărului, după care au plecat, cheltuind banii după propriul lor plac, inclusiv pentru consumarea băuturilor alcoolice.

În rezultatul acțiunilor criminale ale lui Grumeza Ivan și celeilalte persoane, părții vătămate Boboc Alic i-au fost cauzate dureri și suferințe fizice, leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriație și echimoze cu edeme și tumefieri la nivelul țesuturilor moi ale feței și toracelui, precum și un prejudiciu în valoare de 740 lei, ce constituie pentru acesta o daună materială considerabilă.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot, Grumeza Ivan a comis amenințarea cu violență, săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere, în următoarele împrejurări.

La 16 mai 2018, aproximativ la ora 15:00, angajații Inspectoratului de Poliție Sîngerei, șeful de sector al Sectorului de poliție nr. 5, comisar Coțman Eugeniu și ofițerii de investigații ai Biroului „Crime Grave”, inspectorii superiori Banu Vadim și Baraboi Vasili, care potrivit funcțiilor deținute, sunt persoane cu funcții de răspundere, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, investigând cazul privind sustragerea deschisă a sumelor bănești de la Boboc Alic de către Grumeza Ivan, s-au deplasat la locul de trai al acestuia, în xxxxx.

Acolo, depistându-l în preajma gospodăriei sale, legitimându-se, i-au solicitat legal să-i urmeze la Inspectoratul de poliție pentru a investiga obiectiv cazul, la ce Grumeza Ivan, urmărind scopul sistării activității lor de serviciu, a intrat în ograda casei sale și folosind un topor, i-a amenințat cu aplicarea loviturilor în regiunea capului, adică cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, în caz de se vor apropia de el, astfel sistând activitatea lor de serviciu pe un termen de circa 30 minute, când i-a fost înfrântă rezistența opusă și reținut.

Prin aceste acțiuni, Grumeza Ivan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal, *amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu.*

3. Inculpatul Grumeza Ivan a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare, executarea căreia să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune.

În argumentarea apelului a menționat, că instanța de fond nu a luat în considerare prevederile art. art. 61 alin. (2), 75, 78, 79 Cod penal.

Consideră, că în speță este posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, precum și în vederea excluderii supraaglomerării penitenciarelor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, apelul a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței.

Respingând apelul, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță justificat a aplicat inculpatului Grumeza Ivan pedeapsa sub formă de închisoare, cuantumul căreia a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale, pentru fiecare faptă comisă, precum și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 84 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată de către prima instanță inculpatului pentru fiecare acuzație adusă, este în coraport cu gravitatea faptelor comise, fapte care au fost catalogate ca făcând parte din categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, ambele comise cu intenție; natura și gravitatea consecințelor infracțiunii, or, ca urmare a acțiunilor infracționale comise de Grumeza Ivan părții vătămate Boboc Alic, care fiind pensionar, o persoană în etate, i-au fost cauzate dureri și suferințe fizice, leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriație și echimoze cu edeme și tumefieri la nivelul țesuturilor moi ale feței și toracelui, și cu toate că nu s-a înaintat acțiune civilă, prejudiciul cauzat acestuia nu a fost reparat; motivul săvârșirii infracțiunilor și scopul urmărit - interesul material și scopul cupidant; personalitatea inculpatului - care anterior a mai avut conflicte cu legea, or, prin sentința Judecătorei Sângerei din 19 decembrie 2005, Grumeza Ivan a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, pentru un termen de probă de 1 an; prin sentința judecătorei Sângerei din 26 octombrie 2013, Grumeza Ivan a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, la locul de trai se caracterizează negativ; atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, dar nu a întreprins măsuri de reparare a prejudiciului cauzat; circumstanțe atenuante - căința sinceră; circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate și săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

La stabilirea pedepsei închisorii instanța de apel a reținut, că aceasta este condiționată atât de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, precum și de cumulul de infracțiuni, două la număr, precum și de gravitatea faptelor imputate, care fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave.

Inoportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal a fost determinată

de însuși categoria și caracterul faptelor comise, din natura și gravitatea consecințelor infracțiunilor comise de Grumeza Ivan, precum și din faptul, că acesta anterior a beneficiat de instituția „suspendării condiționate a executării pedepsei”, dar careva concluzii nu a tras, comițând 2 infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă de timp, cu pericol social în creștere, una fiind îndreptată împotriva unui pensionar, care în mod deschis și cu aplicarea violenței, a fost deposedat de pensie, astfel sfidând cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În atare împrejurări, solicitările inculpatului referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare, au fost apreciate drept neîntemeiate de către instanța de apel, considerând că modalitatea propusă de executare a pedepsei nu va restabili echitatea socială perturbată de Grumeza Ivan.

Cât privește invocarea apelantului precum că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, poate fi determinată de recunoașterea vinovăției, instanța de apel a reiterat, că recunoașterea vinovăției de către Grumeza Ivan este incidentă procedurii în care a fost examinată cauza penală și nu poate fi repetat apreciată în calitate de circumstanță atenuantă.

În același context instanța de apel a menționat, că respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prima instanță a stabilit pedepsele în limite micșorate, rezultând din procedura simplificată de examinare a cauzei, care a fost solicitată de către Grumeza Ivan până la începerea cercetării judecătorești ce a avut loc în prima instanță, iar cuantumul pedepsei, stabilită aproape de limita minimă posibilă rezultă și din căința sinceră a inculpatului, care este apreciată ca fiind circumstanță atenuantă în sensul art. 76 Cod penal.

Instanța de apel a considerat corectă aplicarea de către prima instanță a prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, cuantumul pedepsei definitive fiind unul echitabil.

Criticile aduse de către apelant în ceea ce privește asprimea pedepsei, au fost respinse de către instanța de apel, care a menționat că prima instanță la aplicarea pedepsei penale s-a conformat prevederilor legii, iar soluția adoptată la capitolul individualizării pedepsei penale este suficient motivată.

5. Avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, invocând temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Apărarea manifestă dezacordul cu decizia instanței de apel în latura respingerii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Grumeza Ivan și invocă faptul că la examinarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel nu a fost cercetat gradul de responsabilitate al inculpatului.

În acest sens menționează, că potrivit certificatului medical nr. 1848 din 17 mai 2018, nr. 3407 din 11 decembrie 2018 (f.d. 106, 108 vol.I; f.d 15, 16 vol.II) inculpatul Grumeza Ivan se află la evidența medicului xxxxx, care ar putea afecta responsabilitatea acestuia inclusiv la depunerea cererii de examinare a cauzei

penale în baza probelor anexate la faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Sustine, că la materialele cauzei sunt anexate certificate medicale ce confirmă existența afecțiunii psihice la inculpat în momentul depunerii cererii de examinare a cauzei în procedura specială cât și la pronunțarea sentinței.

Totodată, pe caz nu a fost dispusă efectuarea expertizei psihiatrice întru verificarea stării de responsabilitate a inculpatului în momentul indicat în ordonanța de învinuire ca timp al comiterii infracțiunii, astfel nu a fost dată apreciere certificatelor medicale prezentate de acuzare cât și de apărarea inculpatului Grumeza Ivan.

De asemenea, relevă că instanțele de fond neîntemeiat au respins solicitarea inculpatului de aplicare în privința sa a prevederilor art. 90 Cod penal, ținând cont de faptul recuperării prejudiciului material și moral părții vătămate și recunoașterea vinovăției.

Având în susținere prevederile art. art. 7, 21, 23, 95 Cod penal, apărarea consideră că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor cauzei invocate de apărare în special cu referire la diagnoza lui Grumeza Ivan, fiind necesară expertizarea inculpatului în vederea stabilirii gradului de responsabilitate, inclusiv pentru a verifica posibilitate admiterii de către instanța de fond a cererii de examinare a cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, parvenită de la inculpat cu deficiențe psihice.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece apărarea nu a invocat în apel necesitatea cercetării gradului de responsabilitate al inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, Colegiul penal constată că apărarea critică decizia instanței de apel în baza temeiului pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În baza temeiului pentru recurs menționat, Colegiul penal atestă că apărarea în esență, critică decizia instanței de apel din considerentul, că aceasta respingând apelul și menținând sentința, nu a verificat dacă prima instanță a cercetat gradul de responsabilitate al inculpatului la admiterea cererii de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs reține că apărarea critică decizia instanței de apel și la capitolul individualizării pedepsei, considerând că aceasta neîntemeiat a respins solicitarea inculpatului cu privire la dispunerea suspendării executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, argumente care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs examinând materialele dosarului constată însă, că argumentele recurentului nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

Astfel, instanța de recurs atestă că Grumeza Ivan, fiind asistat de apărătorul său, Negru Elena, până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 14, 17-18 vol.I).

Potrivit practicii judiciare, inculpatul poate solicita judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic, care va cuprinde atât recunoașterea faptei/faptelor descrise în rechizitoriu, cât și solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Caracterul neechivoc al recunoașterii impune ca înscrisul să cuprindă o manifestare de voință suficient de clară, prin referire la faptele reținute prin rechizitoriu, solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precizarea cunoașterii și însușirii acestor probe, precum și renunțarea la administrarea altor probe.

Prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, impun, cât se poate de clar, ca declarația de recunoaștere a faptei/faptelor reținută în rechizitoriu să fie însoțită de o solicitare de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și le însușește.

Instanța de judecată va adresa inculpatului care a depus o cerere de judecare a cauzei în procedura simplificată întrebarea, dacă își susține declarația precum că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, consemnând această declarație în

procesul-verbal al ședinței de judecată, ce este semnat de către inculpat și avocatul său.

Colegiul penal reține că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță, aceste rigori prevăzute de lege au fost respectate.

Mai mult, apărarea nu a invocat careva dubii referitor la gradul de responsabilitate al inculpatului, la depunerea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată de către Grumeza Ivan, totodată procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Instanța de recurs mai reține și faptul, că nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Grumeza Ivan a contestat-o cu apel doar în partea individualizării pedepsei, solicitând aplicarea în privința sa a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune.

Având în vedere conținutul cererii de apel, instanța de recurs atestă că la etapa judecării apelului nici inculpatul și nici apărătorul său, nu au invocat neverificarea gradului de responsabilitate al inculpatului la admiterea cererii de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală de către prima instanță, aceste argumente fiind invocate tocmai la etapa judecării cauzei în ordine de recurs.

Colegiul penal menționează, că argumentele apărării prin care se invocă necercetarea de către instanța de apel a aspectului verificării de către prima instanță a responsabilității inculpatului la admiterea cererii de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu pot fi admise, în consecință fiind pasibile respingerii de către instanța de recurs, deoarece, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Distinct de aspectele descrise, instanța de recurs ajunge la concluzia, că nici argumentele apărării invocate sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu pot fi admise, aceasta deoarece instanța de apel a respectat prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal accentuează că nu pot fi reținute argumentele apărării prin care se susține că instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea inculpatului cu privire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe este întemeiată și legală.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că inoportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal a fost determinată de însuși categoria și caracterul faptelor comise, care fac parte din categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, ambele comise cu intenție, de faptul că inculpatul Grumeza Ivan anterior a beneficiat de instituția „suspendării condiționate a executării pedepsei”, dar careva concluzii nu a tras, comițând 2 infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă de timp, cu pericol social în creștere, una fiind îndreptată împotriva unui pensionar, pe care în mod deschis și cu aplicarea violenței, l-a fost deposedat de pensie, astfel sfidând cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării prin care se invocă anumite circumstanțe, care în opinia sa pot fi catalogate ca atenuante, și care ar servi temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece atât prima instanță cât și instanța de apel au ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat au concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond la compartimentul individualizării pedepsei, au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe, corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii,

motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală în privința lui **Grumeza Ivan xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor